

Hvordan beholde de frivillige medarbeiderne og lokalkirkens identitet?

Det tyngst veiende argumentet mot endring i stabs- og soknestrukturene i kirken i Stavanger, er risikoen for at man taper mer enn man vinner. Vi vet hva vi har, men ikke hva vi får. Det er mye som settes på spill. Hva med de frivillige medarbeiderne som ikke nødvendigvis vil drive samme arbeid i nabokirken? Hva med fellesskapene og relasjonene som er bygget opp i lokalkirken, hvis ikke alt fortsetter som før? Hva om folk kommer til lukket kirkedør fordi staben er på andre arenaer?

Styringsgruppa har drøftet disse dilemmaene, og bekrefter at endringene medfører risiko. Når gruppa likevel er positive til å starte endringsprosessene er det bl.a. av fem grunner.:

Styringsgruppa mener:

1. Sannsynligheten for at alt skal fortsette som i dag, er svært liten fordi samfunnet er i store endringer. Ved å gjøre endringsgrep nå, framfor å vente til det blir tvingende nødvendig, kan man jobbe konstruktivt med risikofaktorene.
2. De frivillige medarbeiderne er kirkens viktigste ressurs. Ved å lytte nøye til deres helt konkrete ønsker, og strekke seg så langt som mulig for å innfri dem, er det mulig å lykkes med godt lokalt arbeid også i framtiden. Det gjentas at ingen kirker skal stenges, og at kirka fortsatt er lokal også om man må oppsøke nabokirka. Styringsgruppa erfarer allerede at mange frivillige medarbeidere også er svært positive til endringsforslagene og har ventet på at «det skal skje noe».
3. Mange frivillige opplever å stå ganske alene i menighetsarbeidet. Et økt samarbeid med nabokirkene eller prosjekter som gjelder hele byen, kan på samme måte som for de ansatte, også gi de frivillige et løft. All frivillighet i kirken er i dag knyttet til snevre geografiske menighetsgrenser. For noen frivillige er dette et hinder. Det kan skyldes at de aldri har funnet seg til rette i kirken de geografisk sokner til, men også at mange ønsker å være frivillige sammen med venner som ikke nødvendigvis bor innenfor samme lokalmenighet. I andre organisasjoner er det eksempler på «vennegjenger» som utfører frivillig arbeid sammen. Disse bor ikke nødvendigvis i samme nabolag.
4. Lokalkirkene skal forsterke det arbeidet de trives best med. Det skal fremdeles feires gudstjenester i lokalkirkene når man ønsker det. Styringsgruppa ser behovet for at kirkas medarbeidere blir mer synlig i nærmiljøet. Ved å finne smarte synlighets- og tilgjengelighetsgrep, reduseres risikoen for dårligere oppslutning om lokalkirken, selv om en del arbeid kanskje vil være flyttet til andre steder.
5. Ved færre menighetsråd og heller mindre formelle kirkeutvalg og ad hoc-komitéer, kan flere frivillige bruke tid på konkret frivillig arbeid, framfor rådsarbeid. Samtidig vil menighetsrådene få et større ansvarsområde, og kortere vei til fellesrådet, noe som kan gjøre det mer attraktivt å sitte i menighetsrådet.